

σκευασμένου διά τυρού ή μυζήθρας Ύαρ. 8) Είδος τηγανίτου παρασκευασμένου εκ χυλού μετά σταφίδος Ζάκ. (Μαχαίραδ.) 14) 'Η δερματική νόσος τῶν βρεφῶν, τὸ μολυσματικὸν κηρίον, ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται ὑπὸ μορφὴν δοθηήνων εἰς τὰς ραφὰς τῶν βρεγματικῶν ὀστέων τοῦ κρανίου Χίος (Πισπιλ.) Συνών. σάγουρο, σαγρί, σάγριο. 15) Νόσος τοῦ μεταξοσκώληκος, ἡ ἀτροφία ἢ πιπερίτις Δ. Παπάζογλ., Κουκούλ., 42. 16) Είδος ἰχθύος τῶν ποταμῶν, μεγέθους μικρᾶς σαρκέλας Πελοπν. (Καλάβρυτ.) 17) Είδος ἀμφιβίου πτηνοῦ, λευκοῦ κατὰ τὴν κοιλίαν καὶ μέλανος εἰς τὴν ράχιν 'Αλόνν. 'Οθων. Σκόπ. : Στ' κατουχὴ μοναχὰ φάγανι οὐ κόσμους γριές, γιατί τοῦ κρέας τ'ς μυρίζ' φαρίλα Σκόπ. Οἱ γραιές ἔχουνε κάτι φτεροῦχες πολὺ μακρογυῖες 'Οθων. 18) Τὸ φυτὸν 'Οποπάναξ ὁ 'Ανατολικὸς (Oporanax Orientale) τῆς οἰκογενείας τῶν Σκιαδοφόρων (Umbelliferae) Μαθράκ. Συνών. ἀμπελώνα, πολὺκαρπο, πυροустριούλα, σκαρφάκι, σταφυλίνακας, σταφυλίνακι.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γραῖα, Κάρπ. Γριά 'Ανδρ. 'Ιθάκ. Κυκλ. Σύμ. Φοῦρν. Χίος(Καρδάμ.) Γραῖ 'Ικαρ. Γρά Κάρπ. Γριά Καλὴ Στερελλ. (Αἰτωλ.) 'Η Γραῖα Στανοῦ Πελοπν. (Μάν.) 'Η Γρά Κερὰ Κρήτ. 'Η Γρά Λυγιά Κρήτ. 'Η Γραῖ Λέσκα Κρήτ. 'Η Γριά βούδα Σῦρ. 'Η Γριά Πηγὴ Χίος (Καρδάμ.) 'Η Πέρα Γρά Κρήτ. 'Η Πῶδε Γρά Κρήτ. 'Η Γριά Σπηλιὰ Νάξ.('Απύρανθ.) 'Η Γριά Φακὴ Πελοπν. (Γύθ. Μάν.) Κάβο δὲ λὰ Γραῖα Κύπρ. Τῆς Γραῖας ἢ Μάντρα Χίος Τῆς Γραῖας Μαρουδίας Εὐβ. (Κουρ.) Τῆς Γραῖας τὸ Μνήμα Εὐβ.(Πασσᾶ) Τῆς Γραῖας Παππαδίας Εὐβ.(Κουρ.) Τῆς Γραῖας ἢ Τροῦπα Εὐβ.(Πόκκ.) Τῇ Γραῖς ὁ Δέτης Κρήτ. Τῇ Γραῖς τὸ Πήδημα Κρήτ. Τῆς Γραῖς ἢ Βρύση Πελοπν.('Αρκαδ.) Τ'ς Γραῖς ἢ Βρύσ' Θεσσ.(Πήλ.) Τῆς Γραῖς τὸ Διάσελλο Πελοπν. (Λαγκάδ.) Τῆς Γραῖς τὸ Κάτουρο Πελοπν. (Γορτυν. Λαγκάδ.) Τ'ς Γραῖς τοῦ Κάστρου 'Ανδρ. (Κορθ.) Μακεδ. (Σέρρ.) Τῆς Γραῖς τὸ Μαντρί 'Αττικ. Τῆς Γραῖς τὸ Μνήμα Ζάκ. (Μαρ.) Πελοπν. (Πάτρ.) Τῆς Γραῖς τὸ Νερὸν Χίος (Ποταμ.) Τῆς Γραῖς τὸ Παιδὶν Χίος (Καρδάμ.) Τῆς Γραῖς τὸ Πανὶ Πελοπν. (Μάν.) Τ'ς Γραῖς τὰ Πανὰ Σαμοθρ. Τῆς Γραῖς τὸ Πήδημα 'Ανδρ. Θάσ. 'Ιος Χίος (Καρδάμ.) Τ'ς Γραῖς τοῦ Πήδ'μα Μακεδ. Πάρ. Σαμοθρ. Τῆν. (Πύργ.) Τῆς Γραῖς τὸ 'Απήδημα Πελοπν. (Αἰγιάλ.) Τὸ 'Απ-πήμαν τῆς Ρκᾶς Κύπρ. Τῆς Γραῖς ἢ Πέτρα Πάρ. Τῇ Γραῖς τὰ Πλάγια Κρήτ. (Βιάνν.) Τῆς Γραῖς ἢ Ράχη Πελοπν. ('Ολυμπ.) Τῆς Γραῖς τὰ Ροῦχα Σκῦρ. Τῇ Γραῖς ὁ Σκιανὸς Κρήτ. (Σέλιν.) Τ'ς Γραῖς Σπηλιὰ 'Ανδρ. (Κόρθ.) Γραῖς Σπηλαιὰ 'Ανδρ. Τῆς Γραῖς ὁ Σωρὸς Πελοπν. ('Αρκαδ. Λαγκάδ. Μάν. Μεσσην. Τριφυλ.) Τ'ς Γραῖς τὰ Τζάτζαλα Σαμοθρ. Τ'ς Γραῖς ὁ Φοῦρνος Στερελλ.(Τριχων.) Τῆς Γραῖς ἢ Σταφίδα Πελοπν. (Γαργαλ.) Τῆς Γραῖς τὸ Χωράφι Ζάκ.

'Η λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. ὁ Βασίλης - Γιάννης κτλ. ἢ Γριά Σῦρ. κ.ά.

γριαδάκι τό, Θήρ. Πάρ. γριαδάτσι 'Ανδρ. γριαδάκ' Μύκ. γραδάκι Κρήτ. (Μεραμβ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὗς. γριάδι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

1) 'Η μικρόσωμος γραῖα, ἡ πολὺ γραῖα ἐνθ' ἄν.: Γροιγᾶς εἶδα σοῦ λέει τὸ γραδάκι; — Θέλει, λέει, νὰ παδρευτῇ ἐδὰ 'ς τὰ ἐνεήδα τζη Κρήτ. Κι ὁδὸ τήνε σκίζανε, περνᾷ ἕνα γραδάκι (ἐκ παραμυθ.) Κρήτ. (Μεραμβ.) || Φρ. Κάθεται σὰ γριαδάκι (ἐπὶ κορασίδος ἡσύχου) Πάρ. Σοῦ λέει καὶ κονβέδες σὰ γριαδάκι (ἐπὶ συνετοῦ ἀνθρώπου) αὐτόθ. Συνών. γριάδι, γριαδίτσα, γριαδόνι, γριαδόπου-

λο, γρειδάκι, γρειίδι, γριουδάκι, γριούλα, γριουλάκι. 2) Γριά 11 Μύκ. 3) Γριά 14 Μύκ. : 'Ας κάμωμε δυὸ γριαδάκια μετ' τὴ ζύμη ποὺ περισσεύει ἀπ' τὸ ζ'μωτό, νὰ ξανοστήσωμε (= νὰ ἀποβάλλωμε τὴν γεῦσιν τοῦ προηγούμενου φαγητοῦ).

γριαδήσιος ἐπιθ. ἐνιαχ. γριαδήσιος Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γριγιάδης Λέσβ.

'Εκ τοῦ οὗς. γριάδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ήσιος.

'Ο ἀρμόζων εἰς γραῖαν ἐνθ' ἄν. : Νὰ πίν'ς μιὰ γριγιάδα γριγιάδης Λέσβ. Ποῦ τὰ βρήκες τουτανὰ τὰ γριαδήσια ροῦχα; Κίσ. Συνών. γεροντίστικος, γριάδικος.

γριάδι τό, 'Ηράκλ. 'Ιος γριάδιν Χίος (Καρδάμ.) γριγιάδι Θήρ. γριγιάδι Θήρ. γριαδὶν Χίος (Καρδάμ.)

'Εκ τοῦ οὗς. γριά καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άδι.

'Η μικροῦ ἀναστήματος γραῖα ἐνθ' ἄν. : 'Εγίνην ἢ καφούλα ἕνα γριαδὶν ὡς ἑκατὸ χρονῶ (καφούλα = δυστυχισμένη) Χίος (Καρδάμ.) || 'Ἄσμ.

Θυμῶσαν τὰ γριάδια μας | 'ς τὴν βέρα πάνταν πᾶσιν, γιατί δὲν δοὺς ἠφήκανε | ἀραδιστὰ νὰ φᾶσιν (ἀραδιστὰ = εἶδος πλακοῦντος ἐξ ἀλεύρου δίκην κόκκων, βράζοντος ἐντὸς ὕδατος) 'Ηράκλ. Συνών. γριαδόνι, γρειίδι, γρειδάκι, γριούλα, γρίτσα.

γριαδιὰ ἡ, ἀμάρτ. γριαδιὰ Δ. Κρήτ.

'Εκ τοῦ οὗς. γριάδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιὰ.

'Ο τελευταῖος τῶν τηγανιτῶν, ἀζύμων ἄρτων. Συνών. γριά 13β.

γριαδίκια ἐπίρρ. ἀμάρτ. γριαδίκια Πόντ. (Οἶν.)

'Εκ τοῦ οὗδ. τοῦ ἐπιθ. γριάδικος.

Κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα εἰς γραῖαν : Γριαδίκια μὴ καρουθεύης (μὴ ὁμιλῆς ὡς γραῖα). Συνών. γριαδίστικα, γριαδίτικα.

γριαδίκος ἐπιθ. ἀμάρτ. γριαδίκος Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) γριγιάδ'κους Λέσβ. γριαδᾶκος Πόντ. (Χαλδ.) γριγιάδικος Θήρ. (Οἶα).

'Εκ τοῦ οὗς. γριάδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

1) 'Ο ἀρμόζων, ὁ προσήκων εἰς γραῖαν Λέσβ. Πόντ. (Κερασ. Οἶν. Χαλδ.) : Γριαδίκον δουλείαν (ἐργασία γενομένη ὑπὸ γραῖας) Κερασ. Λῶμαν - φαῖν γριαδίκον (ἐνδυμα — φαγητὸν ἀρμόζον εἰς γραῖαν) αὐτόθ. Τί φορεῖς γριαδίκον ροῦχο; Οἶν. Συνών. γεροντίστικος 1, γριαδίστικος, γριαδίτικος, γριήσιος, γριίστικος, γριίτικος. 2) 'Ο πεπαλαιωμένος Θήρ. (Οἶα).

γριαδίστικα ἐπίρρ. 'Ιων. (Βουρλ.)

'Εκ τοῦ οὗδ. τοῦ ἐπιθ. γριαδίστικος.

Γριαδίστικα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γριαδίστικος ἐπιθ. 'Ιων. (Βουρλ.) Νάξ. ('Απύρανθ.) Σῦρ. γριαδίστικος Πόντ. (Οἶν.)

'Εκ τοῦ οὗς. γριάδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. ἰστικός.

Γριάδικος, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ. ἄν. : Τὸ φουστάνι τῆς τό 'κοψε ἢ ράφτρα σὰν γριαδίστικο Σῦρ. Καλὰ καλὰ εἶναι γριαδίστικη ἢ βέρτα σου Νάξ. ('Απύρανθ.) Γριαδίστικα καμώματα κάνει κ' εὐτὴ αὐτόθ. Γριαδίστικη 'ν' ἡ χτενισὰ τζη αὐτόθ. 'Ολο γριαδίστικα τί φορεῖς, νέισσα γυναῖκα; (διατί φορεῖς συνεχῶς γεροντικά ροῦχα, ἐνῶ εἶσαι νέα γυναῖκα;) Πόντ. (Οἶν.)

